

UDENRIGSMINISTERIET

Den 2. april, 2013

B 79 - spørgsmål 8 af 25. marts 2013 fra
Socialudvalget til udenrigsministeren til skriftlig
besvarelse stillet af ikke-medlem af udvalget
(MFU) Ellen Trane Nørby (V)

B 79 - spørgsmål 8:

Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang de danske diplomatiske repræsentationer bidrager til løsning af børnebortførelsessager samt erfaringerne hermed?

Svar:

I de senere år er mellem 60 og 70 procent af sager om børnebortførelser til lande, som ikke har tiltrådt Haager-konventionen, blevet løst inden for et år. Det er sket ved tillidsskabelse og mægling mellem parterne. Det er erfaringen i Udenrigsministeriets Borgerservice, at det tætte og velfungerende samarbejde med de andre danske myndigheder på området, herunder Rigspolitiet, Social- og Integrationsministeriet og kommunerne er en meget væsentlig faktor for sagernes løsning.

Det er samtidig erfaringen i Udenrigsministeriets Borgerservice, at den internationale anholdelsesbeslutning, som dansk politi normalt udsteder overfor den forælder, som har bortført barnet, er et meget vigtigt redskab i bestræbelserne på at opnå en løsning. Anholdelsesbeslutningen har bl.a. den konsekvens, at den pågældende ikke kan indrejse i Schengen-området uden at blive anholdt. Dette forhold vil i nogle tilfælde være afgørende for, at den forælder, der har bortført barnet, efter nogen tid er villig til at gå i dialog med ambassaden eller Udenrigsministeriets Borgerservice for at finde en mindelig løsning.

Der er imidlertid også sager, der ikke løses, før barnet fylder 18 år, og dermed selv kan beslutte sig for sit opholdssted.

Forklaringen kan være, at den forælder, som har bortført barnet, simpelthen ikke er indstillet på at indgå i nogen form for dialog om en mindelig løsning på trods af en dansk anholdelsesbeslutning og ambassadens vedholdende bestræbelser på stedet.

Nogle af sagerne har relation til Irak, hvor Danmark ikke længere har en ambassade, og hvor det derfor bl.a. af logistiske årsager er overordentlig vanskeligt at yde bistand. Også en række sager i Somalia har været meget vanskelige at håndtere. Tilsvarende gælder en række sager i Syrien under de nuværende forhold.

Der er ikke tale om, at disse sager henlægges. I stedet vil bestræbelserne gå på, at barnet trods alt kan opretholde forbindelsen til Danmark, herunder sprogligt, således at barnet har muligheder for vælge opholdssted, når det bliver myndigt.

Det hører imidlertid med i billedet, at der erfaringsmæssigt kan indtræffe uventede omstændigheder, enten i familiens forhold eller i det pågældende land, som betyder, at en sag, som længe har set håbløs ud, pludseligt kan løses. Det er blandt andet set i forbindelse med omvæltningerne i en række arabiske lande, hvor det uventet har vist sig muligt at løse sager, som havde verseret i lang tid uden udsigt til en løsning. Også af den grund lukker Udenrigsministeriets Borgerservice aldrig verserende sager om børnebortførelser.

Det kan tilføjes for god ordens skyld, at danske ambassader efter Wiener-konventionen om konsulære forbindelser ikke kan udøve myndighed i udlandet og f.eks. tvangsmæssigt fjerne børn fra den forælder, som har bortført barnet. Tilsvarende gælder naturligvis for udenlandske ambassader i Danmark.